

# אלו הן הממונים פ"ה שקלים

קרבי

ויעד היכן מגיע חמימומיה: ווסרן. לעצור על כל  
לחוטא שסומכין שימחול להם המקום ואינו כן א  
מאוד. לשון חוט השערה: ונורא על כל סביציו.  
נחומין: אמר. להן זהו חסידכם בתמיה הרי בוע

## תקלין חדתיז

[illegible]

לבא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומי  
(מלקט הייתי עשבים אני וזקן א') פגע

הָאֵי דִין כִּיף מְקוֹרֵד מֵאֵי וְהָאֵי דִין כִּיף אֵיתִי בִּיהִי שְׂרַבְרוּבִי וְעַד הֵיכֵן שְׂרַבְרוּבִיתָהּ מֵאֵי א"ר אֲלֵעִיֹר (אחא) וּמַת בְּנוֹ בְּצַמָּא אִמְרֵה<sup>א</sup> רַבִּי חֲנִינָא מֵאֵן דַּאֲמַר רַחֲמָנָא וְתוֹרִי תוֹתוֹרֵן בְּנֵי מַעְוִי אֵלֵּא מֵאֲרִיד רֻחוּהָ גֻבִּי דִּירֵיהָ א"ר אַחָא כְּתִיב<sup>ב</sup> יוֹסִיבִיבוּ נִשְׁעֵיהָ מְאֹד מְדַקְדֵּק עִמָּהּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה א"ר יוֹסִי (בֵּר אֲבִין) לֹא מִטַּעַם הוּא אֵלֵּא מִן מַה דְּכְתִיב<sup>ג</sup> וְנוֹרָא הוּא עַל כֹּל סִבְכִּיבוּ מוֹרָאוֹ עַל הַקְּרֹבִיבִים יוֹתֵר מִן מְרַחֲקִיבִים כִּי חֲגִי' בִּשְׁם רַבִּי שְׁמוּאֵל בֵּר רַחֲמִן מַעֲשֶׂה<sup>ד</sup> בְּחִסְדִּי אַחֵר שְׁהִי חוֹפֵר בִּרְרוֹת שִׁיחִין וּמַעֲרוֹת לְעוֹבְרִים וְשׁוֹבִים פַּעַם אַחַת הִיתָה בְּתוֹ עוֹבֵרַת לַהֲנַשָּׂא וְשִׁטְפָה נָהָר וְהוּן כֹּל עֵמָא עֲלִיזָ לִגְבִּי בְּעוֹן מִנְחַמְתִּיהָ וְלֹא קִיבֵל עֲלִי מִנְחַמָּא עָלַי בִּפְתָּח בֵּן יֵאִיר לְגִבִּיהָ בֵּי מִנְחַמְתִּיהָ וְלֹא קִיבֵל עֲלִי מִנְחַמָּא עֲלִי לֹאן דִּין הוּא אֲשִׁירִידֵן אֲמָרוּ לֵיהּ רַבִּי כַךְ וְכַךְ הִיָּה עוֹשֶׂה כַךְ וְכַךְ אִירַע לֵיהּ אֲמַר אֲפֻשֶׁר שְׁהִי מִכְבֵּד אֵת בִּרְוֵאָא בְּמִים וְהוּא מִקְפָּחוּ בְּמִים מִיד נִפְלָה הִבְרָה בְּעִיר אַחַת בְּתוֹ שֵׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ מִיד דַּאֲמָרִי כִּסּוּכְתָּא אִיתְעָרַת וְשֵׁל דַּאֲמָרִי מֵלֶאךָ יִרֵד כְּדֻמוֹת ר' פִּנְחָס בֵּן יֵאִיר וְהַצִּילָהּ גִּבְיִנִי כְרוֹ: שְׁהִי<sup>ה</sup> מְכַרִּי בְּבֵית הַמֶּקְדָּשׁ<sup>ו</sup> מַה הִיָּה אֲמַר עֲמַדוּ הַכֹּהֲנִים לְעֹבְדָהּ וְלוֹיִים לְדוֹכֵנָּה וְיִשְׂרָאֵל לְמַעֲמָן אֲגִרְפָּס הַמֶּלֶךְ שִׁמְעֵי קוֹלוֹ עַד ח' פִּרְסָאוֹת וְנָתַן לוֹ מִנְחֹת הַרְבֵּה: בֵּן גִּבְרָה עַל גְּעִילַת שְׁעָרֵי: וְיִרְגֵּם<sup>ז</sup> רַב קוֹמִי דִּיתָה ר' שִׁילָא קְרָא אֲבָרָא אֲחִירִי כִּירוּחָא<sup>ח</sup> אֲמַר לֵיהּ אֲמֹר אֲנִי תִרְנְגוּלָא א"ר וְהַתִּינֵן בֵּן גִּבְרָה אֵיתִי לָךְ לְמִימֵר בֵּר תִּרְנְגוּלָא: כֵּן בְּבִי עַל הַפִּקֵּעַ: (ו)<sup>ט</sup> שְׁהִי (מִזּוּג) מִזּוּיָּג פְּתִילוֹת ר' יוֹסִי (אֲסִי) עָאֵל לְכוֹפְרָה בְּעוֹ מִמְנִיָּא עֲלֵיהֶון פִּרְסָנִים וְלֹא קִיבִלּוֹן מִינֵהּ (א)<sup>י</sup> עָאֵל אֲמֹר קוֹמִיֹהּ עוֹן בֵּן בְּבִי עַל הַפִּקֵּעַ וּמַה אִם אֵם שְׁנַתְמַנָּה עַל הַפְּתִילוֹת זָכָה לְהִמְנוּתָהּ עִם גְּדוּלֵי הַדּוֹר אֲתָם שְׂאֲתָם נִתְמַנֵּין עַל חֵי נִפְשוֹת לִכ"ש: בֵּן אֲרוּחָה עַל הַצִּלְצֵל: כִּי הָאֵל דְּתִינֵן<sup>י</sup> תִּמְן<sup>י</sup> הִנֵּיף הַסֵּגֶן בְּסוֹדְרִין וְהִקְשִׁי בֵּן אֲרוּחָה עַל הַצִּלְצֵל: הַיּוֹגֵס בֵּן לִי עַל הַשִּׁמְרִי: (כ)<sup>יא</sup> אֲמַר ר' אַחָא נְעִימָה יִתִּירָה הִיָּה יוֹדַע וְאִירַע עֲלִי וְהוֹרַם בֵּן לִי שְׁהִי מַנְעִים אֶת קוֹלוֹ בּוֹמֵר וּבִכְתִּיהָ נִעֻץ גְּדוּלָּה בְּתוֹךְ פִּי הִיָּה מוֹצִיא כְּמַה מִינִי וְאִם וְהוּ לִי אֲחִיו הַכֹּהֲנִים נִזְקָרִין לוֹ בְּבֵת רֵאשׁ: בֵּית (ל)<sup>יב</sup> גִּרְמוֹ עַל מַעֲשֶׂה לֶחֶם הַפְּנִים: בֵּית גִּרְמוֹ הוּיָ בְּקִיאֵין מַעֲשֶׂה לֶחֶם הַפְּנִים וּבְרִדִּיתוֹ וְלֹא רָצוּ לְלַמֵּד שְׁלֹחַ הַכֹּהֲנִים וְהִבְיָאוּ אוֹמְנִים (ג)<sup>יג</sup> מֵאֵלֶכְסַנְדְּרִיָּה שְׁהוּ בְּקִיאֵין מַעֲשֶׂה לֶחֶם הַפְּנִים וּבְרִדִּיתוֹ הִיָּה בְּקִיאֵין בֵּית (ד)<sup>יד</sup> גִּרְמוֹ (א) הוּיָ מִסִּיקִין מִכְּפִנִים וְרוֹדִין מִבְּחוּץ וְלֹא הִיתָה מִתְעַשֶּׂת וְאֵלֵּא הוּיָ מִסִּיקִין מִכְּפִנִים וְרוֹדִין מִכְּפִנִים וְהִיתָה מִתְעַשֶּׂת כִּיּוֹן שִׁדְעָה חֲכָמִים דְּבִרְבִּי הוּא אֲמָרוּ כִּי מַה שְּׂבָרָה הַקֶּבֶץ לְכַבּוֹד בְּרָא שְׁנֵאמֵר<sup>טו</sup> כֹּל פַּעַל (ה) לְמַעֲנֵהוּ שְׁלֹחַ אַחֲרֵיהֶם וְלֹא רָצוּ לֵבֵא עַד שִׁכְּפֹלוּ לֶחֶם שִׁכְרִין ו"ב

מנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד ר' יהודה אומר  
להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד אמרו להן מס  
עתיד ליחרב שלא ילמדו אחרים ועשו ופ' ע"ז ש  
שלא יצא ביד כהנים פד נקדה מעולם שלא יהו א  
ית אבטינס על מעשה הקמורת: של בית אבטינס  
ובמעלה העשן ולא רצו ללמד (ה) שלחו והביאו  
בקיאין בפיתום הקמורת ובמעלה עשן לא היו ב  
עוולה כמקל ופוסה יוורדת ושל אלו היתה פוסה מיו  
שברא הקב"ה ללבושו ברא שנאמר י"ב הנקרא י  
שפעל הקב"ה לא פעל אלא למענהו שנאמר כל פ  
לבא עד שכלול להן שכר י"ב מנה היו נוטלין וגו'  
נוטלין ונתנו להן מ"ה אמרו להן מפני מה אין א  
בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא  
שלחו דבריהם הללו מזכירין אותן לשבח שלא יצאו  
ולא עוד אלא כשהיה אחד מהן נושא אלא ממקום  
שלא יהו אומרים ממעשה פיתום הקמורת הן מתב  
מה' ומישראל וז"ל ר' יוסי פעם אחת הייתי עומד  
אבטינס אמרתי לו בני מאיזו משפחה את אמר לי  
לפי שנתכוננו לרבות ולרבות ולרבות כבוד שמים  
נתרבה אמר ר"ע שח לי שמעון כל לוגא מלקח  
אבטינס וראיתי אותו שככה וראיתי אותו ששחק  
כבוד של בית אבא שנתמעט ולמה שהתקנה אמר  
לו בני הראתו לי אמר לי רבי מסורת ביד מאבותי  
י וקא' א' משל בית אבטינס ומגילת סמנים בידו אמר

## העדה

## יד.

[illegible]

## נוסחת הבבלי

[illegible]

## הגהות הגר"א

[א] ה"ב היו מסקיין את התנור  
מנפצים ואופין מנפצים ולא  
ימחה מתעפשת את אלו ולא  
ממסיקין מנחון ואופין מנחון  
הימחה מתעפשת כ"ל וי"ה  
בבבלי שם ופ"י רש"י שם בבאור  
המקסאגדריה שם הלל  
יודיעם לרדום מן התנור שם  
היא נשבר לפי שהיא שווה מהו  
מיחה פרוה כמין ספינה ויהי  
מנפצים בדקמ מנפצי' לתנור  
ואופין אותו מנחון. וגירסת  
האפרים שנוגע בתופפת והיא  
נמנה היא ששכח כיון דעל ע"ל:  
[ב] אמר ר' יצמאל גרסיין:

## גליון הש"ס

[א] עי' מוהרא"פ ומדברי  
התוס' מנחו' דף פט ע"א ד"ה  
ושיערו מוכח כפי' הק"ע דקאי  
על עובי הפחילה ודקות' ועי'  
ירושלמי יומא ועי' בפי' יומא  
טו ד"ה תן ובריטב"א שם:

## זורה אור השל

1. יְבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל יִשְׂרָאֵל  
לְפָנֵינוּ תֵּאבֵל וְסִבְכִּינוּ נִגְדָה  
מִזֶּה:  
2. הִלֵּינוּ נָ: אֵל נִעְרָץ בְּסוּד קֹדְשִׁים  
רָבָה וְנוֹרָא עַל כֵּל סִבְכִּינוּ  
הִלֵּינוּ מִן פִּח  
3. כֹּל פֶּעַל יְיָ לְמַעַנְהוּ וְגַם  
רִשְׁעֵי לֵוִים רָעָה: שְׁלֵי טו  
4. כֹּל הַנֶּקֶד בְּשִׁמְיָי לְקִבְּלוֹ  
בְּרַחֲמֵי יְיָ גִּבְרָתָהּ אַף עֲשִׂיתִי:  
יִשְׁעִיהוּ מִז  
5. וְנִכְשֵׁל הָאֲרֶץ לִפְנֵי מִי  
וְאֲדָר מִשְׁנֵי הַדִּימִים נִכְשֵׁי מִי  
וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִתְהַה אֲרֶץ  
הַזֹּאת לְכֵם לְאֻחֶזֶק לִפְנֵי יְיָ:  
מְבֹרֵךְ לֵךְ כֹּכ